

Publicerad 2008-10-03 05:49 av opheliavampira

Om att jag sagt upp mig och glömt vad chefen svarade

Med läkarintyget i handen
och ångest skrivet över hela ansiktet
blåmärken klagar över hur dåligt jag mår
en sådan härlig kliché
ju med att jag på grund av mina känslor
blivit en utbytbar dagslända
för dig som jag älskar

handen som slog
kom för nära
och fick mig att vilja ropa ditt namn
men jag teg
som jag gör nu
för jag har redan sagt för mycket

besöksförbud för honom
tystnad från dig
och jag bortglömd i något som är äkta

jag har skrivit
jag har ringt
jag har vädjat
men telias torra och barska ton ler kyligt mot mitt öra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren opheliavampira med Poeter.se id #21977 innehar upphovsrätten